

**НАУЧНО-НАСТАВНОМ ВИЈЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ
СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ**

Предмет: Извештај комисије о пријављеним кандидатима за избор наставника у звање ванредног професора или доцента за ужу научну област Ауторско право и право индустријске својине

Одлуком Научно-наставног већа Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, број 1555/22 од 14.09.2022. године, именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извештаја по Конкурсу објављеном у дневном листу „Глас Српске“ од 06.07.2022. године, за избор наставника у звање ванредног професора или доцента за ужу научну област Ауторско право и право индустријске својине.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије ¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:
1. Др Слободан Марковић, редовни професор, председник Научна област: Друштвене науке Научно поље: Право Ужа научна област: Грађанскоправна Датум избора у звање: 06.06.2000. године Универзитет у Београду Правни факултет
2. Др Зоран Миладиновић, редовни професор, члан Научна област: Друштвене науке Научно поље: Право Ужа научна област: Привредноправна, предмет Ауторско право Датум избора у звање: 27.09.2012. године Универзитет у Крагујевцу Правни факултет
3. Др Стефан Шокињов, редовни професор, члан Научна област: Друштвене науке Научно поље: Право Ужа научна област: Привредноправна Датум избора у звање: 30.11.2017. године Универзитет у Крагујевцу Правни факултет

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног или умјетничког поља, од којих је најмање један из уже научне или умјетничке области за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

На претходно наведени конкурс пријавио се 1 (један) кандидат:

1². Др Свјетлана (Ђоко) Ивановић

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући Закон о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20), Правилник о условима за избор у научно-наставна, уметничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“, број: 2/22), Статут Универзитета у Источном Сарајеву и Правилник о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање ванредног професора или доцента за ужу научну област Ауторског право и право индустријске својине, Научно-наставном већу Правног факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси следећи извештај на даље одлучивање:

ИЗВЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Одлука Сената Универзитета у Источном Сарајеву број 01-С-178-XXXVI/22 од 30.06.2022. године
Дневни лист, датум објаве конкурса
„Глас Српске“, 06.07.2022. године
Број кандидата који се бира
1 (један)
Звање и назив уже научне/умјетничке области, за коју је конкурс расписан
Ванредни професор или доцент, ужа научна област Ауторско право и право индустријске својине
Број пријављених кандидата
1 (један)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Свјетлана (Ђоко) Ивановић
Датум и мјесто рођења
25.10.1982. године, Бијељина
Установе у којима је кандидат био запослен
Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву
Звања/радна мјеста

² Навести све пријављене кандидате (име, име једног родитеља, презиме).

Асистент (2007–2008); Виши асистент (2008–2017); Доцент 2017–
Научна област
Друштвене науке
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
Удружење правника Републике Српске, Удружење правника у привреди Републике Србије
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, упис 2001/2002. год., дипломирала 2006. год.
Назив студијског програма, излазног модула
Право, општи смер
Просјечна оцјена током студија ³ , стечено академско звање
Просечна оцена 9,24, дипломирани правник
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Правни факултет Универзитета у Београду, упис 2006/2007. год., одбранила мастер рад 21.03.2008. год.
Назив студијског програма, излазног модула
Трговинскоправни модул
Просјечна оцјена током студија, стечено академско звање
Просечна оцена 9,25, мастер права
Наслов магистарског/мастер рада
„Право на ревизију уговорних одредаба о висини ауторског хонорара“
Ужа научна/умјетничка област
Пословноправна
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, упис 2009/2010. год., одбранила докторску дисертацију 18.10.2016. год.
Наслов докторске дисертације
„Судска заштита субјективних права интелектуалне својине“
Ужа научна област, стечено академско звање
Привредноправа, доктор правних наука
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
1. Доцент на ужој научној области Ауторско право и право индустријске својине, ужа област образовања Грађанско и грађанско процесно право (предмети: Право интелектуалне својине) на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, одлука Сената Универзитета у Источном Сарајеву број 01-С-98-XXV/17 од 23.02.2017. године. У току изборног периода кандидаткиња је користила породилско одсуство у трајању од 8 месеци и 20 дана, те је за тај период продужен избор у звање доцента;
2 ⁴ . Виши асистент на ужој научној области Ауторско право и право индустријске својине на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, одлука Сената Универзитета у Источном Сарајеву, број 01-С-541-XVI/08 од 23.12.2008. године, (од 2008. до 2017. године);
3. Асистент на ужој научној области Ауторско право и право индустријске својине на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, одлука Већа Универзитета у Источном Сарајеву, број 263-II/06 од 11.12.2006. године, (од 2007. до 2008. године).

3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА**Радови пре последњег избора**

Пре последњег избора, кандидаткиња је била аутор седам објављених радова. Ови радови су били предмет оцене приликом избора у звање доцента и овде неће бити посебно образлагани.

1. „Царинска заштита права интелектуалне својине и роба у транзиту у свјетлу нових прописа Европске уније“, *Право и привреда*, год. 54, бр. 7-9/2016, 442–457, **R51**;
2. „Ауторски хонорар у издавачком уговору“, *Право и привреда*, год. 53, бр. 4-6/2015, 573–589, **R51**;
3. „Насљеђивање субјективног ауторског права“, *Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву*, год. 3, бр. 2/2012, 43–66, **R53**;
4. „Колективно остваривање ауторског и сродних права у Босни и Херцеговини“, *Зборник радова са научног скупа са међународним учешћем „Актуелност и значај људских права и слобода“*, Правни факултет Источно Сарајево, Источно Сарајево 2011, 366–394, **R33**;
5. „Проширено колективно остваривање ауторског права“, *Право и привреда*, год. 48, бр. 4-6/2011, 996–1011, **R52**;
6. „Правни поступак за признање европског патента“, *Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву*, год. 2, бр. 2/2011, 103–128, **R53**;
7. „Право покајања у свјетлу новог Закона о ауторском праву у Босни и Херцеговини“, *Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву*, год. 1, бр. 1/2010, 156–174, **R53**.

Радови после последњег избора⁵

Након избора у звање доцента фебруара 2017. године, кандидаткиња је аутор једне научне монографије, коаутор једног универзитетског уџбеника, аутор тринаест радова објављених у научним часописима и зборницима са рецензијом штампаних у целини и два рада штампана у изводу, и то:

Научна монографија:

1. „Грађанскоправна заштита субјективних права интелектуалне својине“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2022, стр. 273, (ISBN 978-99938-57-64-8), **R41**;

Монографија кандидаткиње Свјетлане Ивановић под насловом „Грађанскоправна заштита субјективних права интелектуалне својине“ написана је на 273 страна формата В5. На крају монографије дат је детаљан попис литературе са укупно 315 јединица, а рад садржи 759 фуснота. Монографија садржи укупно шест глава.

У првој глави дат је преглед субјективних права интелектуалне својине, почев од њиховог појма, преко садржине па све до најважнијих ограничења. Идентификовани су најважнији учесници и њихови интереси у поступку заштите и остваривања субјективних права интелектуалне својине.

У другој глави обрађени су најважнији извори права. Посебна пажња посвећена је Споразуму о трговинским аспектима права интелектуалне својине, који је најзначајнији извор права у погледу спровођења и примене одговарајућих мера заштите. У праву Европске уније, ова материја регулисана је Директивом о спровођењу права интелектуалне својине, чије одредбе су такође предмет анализе. Трећа глава посвећена је појму повреде права као претпоставци судске заштите субјективних права интелектуалне својине.

Највећи део рада садржан је у четвртој глави, која представља тежиште монографије. У

том делу рада аутор прави разлику између судске заштите признатог субјективног права интелектуалне својине и судске заштите права на заштиту интелектуалне својине, анализирајући тужбене захтеве, привремене мере, мере обезбеђења доказа и судску надлежност. У оквиру тужбених захтева, посебна пажња посвећена је проблематици накнаде штете, како материјалне, тако и нематеријалне, са критичким освртом на увођење института казнене одштете у домаће право. Аутор брижљиво диференцира своју анализу и закључке према разликама које постоје у уређивању појединих врста права интелектуалне својине, избегавајући понављања.

У петој глави анализирана је улога тзв. посредника у повреди права интелектуалне својине. Одговорност посредника је дериват класичне одговорности лица које организује, помаже или прикрива повреду права учињену од стране другог лица. У праву интелектуалне својине, овај институт је добио на актуелности и важности захваљујући интернету, где, због фактичке немогућности лоцирања и идентификације непосредног повредиоца права, интернет посредници се појављују као мете одговорности.

У последњој, шестој глави посебно су анализирани тужбе за утврђивање права на заштиту, будући да оне нису усмерене на отклањање или спречавање повреде права, већ на утврђивање статуса ствараоца нематеријалног добра или оспоравање права на заштиту.

Аутор у раду даје исцрпну и систематичну анализу грађанскоправне заштите субјективних права интелектуалне својине, што може бити нарочито корисно за посленике класичне правничке професије, оличене у припадницима правосуђа и адвокатури. Закључци и предлози које аутор износи у раду могу бити смерница законодавцу у ком правцу регулисати поједина питања која представљају слабе тачке постојећег система заштите. Монографија представља значајан прилог литератури из области права интелектуалне својине, где је стручно специфична и релативно компликована материја изложена на прегледан и уверљив начин, негованим књижевним језиком и стилем.

Универзитетски уџбеник:

2. „Правни послови грађанског права“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале 2022, (Станка Стјепановић, Бранко Мораит, Свјетлана Ивановић, Богдана Стјепановић, коауторски универзитетски уџбеник, стр. 129–171), (ISBN 978-99938-57-63-1), **R41**;

Уџбеник „Правни послови грађанског права“ намењен је студентима мастер студија који изучавају истоимени предмет у оквиру Грађанскоправног модула. Кандидаткиња Свјетлана Ивановић, на четрдесетак страница написала је материју о ауторском и издавачком уговору. Анализирани су опште карактеристике ауторског уговора и посебни институти ауторског уговорног права, који су предвиђени с циљем заштите интереса аутора као слабије стране у уговорном односу. Аутор истиче значај општих начела грађанског права за тумачење ауторских уговора, као што су начело аутономије воље, равноправности уговорних страна и начело савесности и поштења. Посебна пажња посвећена је специфичним институтима ауторског права, као што су право на ревизију уговорних одредаба о висини ауторског хонорара и право покајања. Осим општих правила о ауторским уговорима, обрађен је издавачки уговор, као најучесталији ауторски уговор у пракси. Детаљно су анализирани обавезе аутора и издавача, као и посебни случајеви престанка издавачког уговора. Аутор закључује да је ауторско право у основи субјективно грађанско право, као и да се на ауторске уговоре,

у одсуству посебних правила, примењују општа правила облигационог права. Упркос чињеници да се права интелектуалне својине све чешће сврставају у материју пословног права, аутор сматра да ауторски уговори могу да се сврстају у правне послове грађанског права јер су ауторско право и право индустријске својине, као и низ других права, настали под окриљем грађанског права.

Радови објављени у научним часописима и зборницима са рецензијом:

3. „Ауторскоправни аспекти наставе на даљину“, *Зборник радова са међународног научног скупа „Изазови правном систему“*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2021, 271–289, **R33**;

Аутор у раду говори о изазовима примене дигиталних технологија у образовању са становишта ауторскоправне заштите. Поред класичних облика наставе, у последње време, све више су заступљени различити облици наставе на даљину и у ту сврху се користе дигиталне платформе и алати. Савремено доба показало је да дигитална настава није само ствар избора, већ често питање нужде. Процес наставе подразумева коришћење ауторских дела и предмета сродноправне заштите, услед чега могу настати одређени проблеми. Аутор анализира могућност коришћења заштићеног садржаја за потребе наставе у онлајн окружењу. У ауторском праву постоји посебан облик ограничења субјективног права у сврху наставе, а новом Директивом о ауторском праву на јединственом дигиталном тржишту у праву Европске уније предвиђено је ограничење ради коришћења заштићених дела и предмета заштите у дигиталној и прекограничној настави. Анализирани су услови примене ограничења у сврху наставе, како у домаћем праву, тако и у праву Европске уније. Аутор закључује да постојећи правни оквир за коришћење ауторских дела у сврху наставе у домаћем праву не одговара дигиталним облицима наставе. Будући да настава на даљину све више узима маха, биће неопходна измена законских одредаба, с циљем усклађивања нормативног и стварног.

4. „Ауторско право и претраживање текста и података“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, год. 60, бр. 92 (2021), 59–78, **R51**;

У раду аутор анализира ограничења ауторског права која се односе на технику претраживања текста и података, а предвиђена су новом Директивом о ауторском праву на јединственом дигиталном тржишту. У дигиталном окружењу, у условима када располажемо великом количином података, користи се техника претраживања, тачније прикупљања и обраде података, с циљем проналажења корелација и шаблона, и извлачења информација из великог броја података, уз употребу аутоматизованих метода. Претраживање текста и података има примену у различитим областима и у различите сврхе, од научног истраживања, истраживања у новинарству, медицини, привреди или у сврху испитивања тржишта. Подаци или текст који се претражују могу бити заштићени ауторским правом, па се намеће питање повреде права. У праву Европске уније предвиђена су два обавезна ограничења ауторског и сродних права у сврху претраживања текста и података, од којих је једно изричито предвиђено за потребе научног истраживања. Предвиђена ограничења значајна су за слободу истраживања у дигиталној сфери и за развој вештачке интелигенције. Прописивање посебних ограничења за потребе претраживања текста и података указује да се том радњом врши повреда права. Закључак аутора је да се наведеим ограничењима обим ауторскоправне заштите неоправдано проширује, будући да се техника претраживања

текста и података уводи у домен ауторског права, иако у највећем броју случајева, није ауторскоправно релевантна.

5. “Artificial Intelligence and Copyright”, *International Scientific Conference of Special Importance: “Transformative Technologies: Legal and Ethical Challenges of the 21st Century”*, *Conference Proceedings*, Правни факултет Бања Лука, Бања Лука 2020, 307–324, **R33**;

Аутор у раду анализира однос ауторског права и вештачке интелигенције као трансформативне технологије која се све више примењује у различитим сегментима свакодневног живота. Вештачка интелигенција може се применити и у сфери креативног изражавања, будући да се користи за компоновање музике, писање песама или чак сликање. Уколико се вештачка интелигенција користи у те сврхе, питање је да ли песма, слика или друга творевина може да се посматра као ауторско дело и да ужива ауторскоправну заштиту. Анализирани су основни услови заштите ауторског дела, пре свега, услов да дело мора бити људска творевина и услов оригиналности у контексту примене технологија које се заснивају на вештачкој интелигенцији. Аутор сматра да творевине које настану као резултат примене вештачке интелигенције не могу бити заштићене ауторским правом јер не испуњавају услове да би се могле сматрати ауторским делима. Постојећи правни оквир може да послужи за заштиту система вештачке интелигенције и додатних компоненти које се користе, а заштита компјутерски генерисаних творевина довела би у питање сврху постојања ауторског права. Смисао ауторског права је награда за креативност, а с обзиром да је у средишту ауторског права човек, ако нема људског доприноса и креативности, нема ни ауторског права.

6. „Права издавача у дигиталном окружењу“, *Зборник радова са међународног научног скупа „Право, традиција и промјене“*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2020, 190–210, **R33**;

Предмет рада је анализа облика сродноправне заштите коју уживају издавачи у домаћем и упоредном праву, који се једним именом подводе под права издавача. Аутор истиче да је идеја о ауторскоправној заштити произашла из практичне потребе да се први издавачи штампаних издања заштите од нелојалне конкуренције. На темељима заштите интереса издавача настало је субјективно ауторско право, док су издавачи штитили своје интересе посредством уговорних одредаба. У новије време, издавачима се пружа посебна врста заштите посредством права сродних ауторском праву, као што су право првог издавача слободног дела, право критичких и научних издања слободних дела, право на накнаду за приватну употребу. Посебан нагласак стављен је на положај издавача у дигиталном окружењу и на увођење новог облика сродноправне заштите издавача информативних публикација у праву Европске уније. Анализиране су одредбе Директиве о ауторском праву на јединственом дигиталном тржишту, као и оправданост увођења новог права у корист издавача. Аутор закључује да признање сродноправне заштите издавачима информативних публикација не може да отклони недостатке тржишта, нити да ојача преговарачку позицију издавача у односу на интернет платформе, а може довести до претеране заштите у већ компликованом систему остваривања права.

7. „Осврт на нови режим одговорности интернет посредника за повреду ауторског права у праву Европске уније“, *Интелектуална својина и интернет (2020)*,

Правни факултет Универзитета у Београду, 53–69, **R44**;

Аутор у раду говори о новом режиму одговорности интернет посредника за повреде ауторског и сродних права у дигиталном окружењу, предвиђен Директивом о ауторском и сродним правима на јединственом дигиталном тржишту. Интернет посредници који пружају услуге чувања и дељења садржаја, који складиште велике количине садржаја и делују на комерцијалној основи постају директно одговорни за повреду права. Обављајући своје редовне активности, они врше радњу саопштавања дела јавности, односно чињење дела доступним јавности, што значи да врше непосредну повреду права и не могу се позвати на ограничење одговорности према режиму сигурних лука. Посреднику се намеће обавеза закључења уговора или добијања дозволе за коришћење дела на други начин, као и обавеза филтрирања садржаја. Уколико не добије дозволу за коришћење, посредник се може ослободити одговорности ако докаже да је учинио све што је у његовој моћи да закључи уговор, спречи повреду права или њено понављање. Директива прописује изузетке и ограничења у корист корисника, који остављају простор за увођење посебног облика ограничења за коришћење садржаја који стварају корисници. Уместо јачања искључивих овлашћења и увођења непосредне одговорности посредника за повреду права, аутор сматра да реформа ауторског права треба да иде у правцу проширења ограничења и изузетака, јачања права корисника и увођења законских лиценци.

8. „Коришћење туђег ауторског дјела - између слободе изражавања и повреде ауторског и сродних права“, *Право и привреда*, год. 58, бр. 3 (2020), 220–236, **R51**;

Аутор анализира ауторскоправне и сродноправне аспекте стварања ауторских дела и предмета заштите који настају коришћењем одломака туђих ауторских дела. Савремена технологија омогућила је различите облике комбиновања и измене делова туђих ауторских дела у различитим областима стваралаштва. Популарна култура обилује новим појавним облицима изражавања креативности, који се заснивају на коришћењу постојећег садржаја. Предмет анализе је пресуда Суда правде Европске уније у случају *Pelham*, где је предмет спора било коришћење веома кратког одломка туђе композиције. Суд прецизира услове повреде искључивог овлашћења произвођача фонограма на умножавање фонограма и поједине облике ограничења ауторског и сродних права. Осим тога, наведена пресуда бави се утицајем слободе изражавања на обликовање ограничења ауторског и сродних права. Слобода изражавања је корективни инструмент који обликује ограничења ауторског и сродних права, због чега је неопходно успоставити одговарајућу равнотежу између ових права. Смисао ауторског права је подстицање креативности и стваралаштва, и стога, оно не би смело да буде кочница нити препрека изражавању те креативности.

9. “Mediation in Intellectual Property Rights”, *The Advantages of Mediation as an Alternative Form of Dispute Resolution*, Faculty of Business Studies and Law University "Union-Nikola Tesla" Belgrade, 109–121, **R44**;

У раду аутор говори о медијацији као алтернативном начину решавања спорова и њеној примени у области права интелектуалне својине. Аутор представља основне карактеристике медијације и њене предности у односу на судски поступак, будући да је реч о бржем, ефикаснијем и јефтинијем начину решавања спорова. Анализирана је могућност примене медијације у Босни и Херцеговини, нарочито у поступку

закључења колективног уговора у области колективног остваривања ауторског и сродних права, које предвиђа Закон о колективном остваривању ауторског и сродних права. Упркос предностима медијације, аутор закључује да примена није на задовољавајућем нивоу. Узимајући у обзир специфичан предмет заштите, указано је на могућност да професионални медијатори учествују и у другим споровима из области права интелектуалне својине.

10. „Тужба за оспоравање жига“, *Право и привреда*, год. 57, бр. 7-9/2019, 77–92, **R52**;

Предмет анализе је тужба за оспоравање жига као правно средство којим се омогућава кориговање недостатака система регистрације. Тужба за оспоравање жига подиже се у два случаја, ако је жиг стечен или је пријава поднесена супротно принципу савесности и поштења, и ако је заштићени знак исти или сличан знаку који друго лице користи у промету и који је стекао статус општепознатог, односно ноторног у смислу члана 6bis Париске конвенције за заштиту индустријске својине. Анализирајући изворе права и судску праксу, аутор наводи критеријуме који се морају узети у обзир приликом процене непоштеног понашања, као и одређивања појма ноторне ознаке. Стицање жига регистрацијом доприноси правној сигурности али не мора бити у складу са начелом правичности јер штити онога ко је први поднео пријаву, а не онога ко је први почео да користи знак у промету. Аутор закључује да тужба за оспоравање жига пружа правни оквир за заштиту нерегистрованих ознака које привредни субјекти користе у промету робе и услуга.

11. „Ауторскоправни аспекти дигитализације културне баштине“, *Интелектуална својина и интернет (2018)*, Правни факултет Универзитета у Београду, 69–85, **R44**;

Аутор у раду разматра ауторскоправне аспекте дигитализације културне баштине. Дигитализација културне баштине врши се с циљем очувања за будуће генерације и саопштавања дигитализованог садржаја јавности путем интернета. Већина дела која се дигитализује подлеже ауторскоправној заштити па ауторско право неретко представља препреку процесу дигитализације. У ауторскоправном смислу, дигитализација подразумева радњу умножавања дела и саопштавања дела јавности. То су искључива овлашћења аутора, која могу бити ограничена у јавном или приватном интересу. У раду су анализирани поједини облици изузетака и ограничења субјективног ауторског права који су прописани у корист институција задужених за очување културне баштине, као што су јавне библиотеке, музеји и архиви. Почетна тачка за анализу наведених ограничења чине одредбе Директиве ЕУ о информационом друштву, као и Предлог директиве о ауторском праву на јединственом дигиталном тржишту. Разматран је појам давања електронских примерака ауторског дела на послугу. Посебну пажњу аутор поклања проблему дигитализације дела чији је аутор непознат и дела која су ван промета. Аутор се залаже за увођење система проширене колективне лиценце, као потенцијално решење проблема дигитализације таквих дела.

12. „Новине у концепту одговорности посредника за повреду ауторског и сродних права на интернету“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, год. 57, бр. 80 (2018), 381–400, **R51**;

Аутор у раду анализира промене у концепту одговорности интернет посредника за

повреду ауторског и сродних права. У ери доминације дигиталне технологије, када се размена и коришћење ауторских дела одвија углавном на глобалној мрежи, најчешће повреду ауторског и сродних права дешавају се управо на интернету. Нови начини коришћења дела, па самим тим, и повреду права, налажу прилагођавање концепта заштите ауторског и сродних права новим околностима. Приступ садржају и његова размена у дигиталном окружењу могући су захваљујући посредницима, чија улога може бити кључна за откривање и санкционисање повреда ауторског и сродних права на интернету. Допринос интернет посредника и његова евентуална одговорност за повреду права су у фокусу интересовања аутора, који анализира одредбе Предлога директиве о ауторском праву на јединственом дигиталном тржишту. Анализирана је пракса Суда правде Европске уније, којом су прецизирани услови и критеријуми под којима интернет посредници могу да врше повреду овлашћења на саопштавање дела јавности. Пресуде новијег датума уводе знање, односно свест о последицама понашања као битан елемент повреде права, чиме се проширује садржина права, тачније овлашћења на саопштавање дела јавности и брише разлика између непосредне и посредне повреде права.

13. „Казнена накнада штете у праву интелектуалне својине“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, год. 56, бр. 76 (2017), 675–692, **R51**;

Аутор у раду анализира институт казнене одштете који није својствен традицији домаћег правног система, већ представља један од института који је у процесу усклађивања прописа са међународним стандардима заштите некритички преузет из англосаксонског права. Све више закона који регулишу област права интелектуалне својине предвиђа могућност досуђивања вишеструког износа накнаде која би била плаћена за допуштено коришћење интелектуалног добра. Будући да је вишеструка накнада предвиђена као вид обештећења у случају скривљене повреде права, наглашен је њен казни карактер. Увођење казнене одштете у право интелектуалне својине правда се потребом јачања грађанскоправне заштите ових права и потребом да санкције делују одвраћајуће. Иако извори права Европске уније не предвиђају обавезу увођења казнене одштете, у пракси Суда правде Европске уније могуће је пронаћи и другачија тумачења. Аутор анализира циљеве увођења казнене одштете, могућа оправдања, предности и недостатке и актуелне ставове судске праксе. Истиче се да увођење казнене одштете у случају повреде права интелектуалне својине може отворити пут увођењу приватне казне и у друге гране грађанског права. Немогућност прецизног одређивања износа претрпљене штете и немогућност адекватне заштите повређеног права, не би требало да буду разлог за било какав вид кажњавања штетника јер то не може бити сврха грађанскоправне санкције.

14. „Улога посредника у заштити субјективних права интелектуалне својине у дигиталном окружењу“, *Право и привреда*, год. 55, бр. 7-9/2017, 290–305, **R51**;

У овом раду аутор анализира улогу посредника у поступку заштите субјективних права интелектуалне својине у дигиталном окружењу. Посредник је лице које пружа услуге приступа мрежи, чувања и преноса података у мрежи и на тај начин обезбеђује техничке предуслове за извршење повреде права. Будући да је улога посредника углавном техничке природе, он не одговара за повреду права уколико се понаша пасивно, односно ако не доприноси повреди права. Искључење одговорности интернет посредника за извршену повреду права не утиче на могућност изрицања привремених мера и судских налога усмерених на престанак повреде права, под условом да изречене

мере не доводе до општег надзора и праћења садржаја. Аутор анализира превасходно положај посредника у изворима права Европске уније који су тада били на снази, али и оних чије се усвајање очекивало. Истиче се да би поштравање одговорности неоправдано преbacило терет спровођења и заштите права на посреднике. Њихова улога је изузетно значајна али они нису носиоци права, нити државни органи па им се не могу наметати мере које би могле да угрозе њихово пословање.

15. „Наслеђивање ауторског права у Републици Српској“, *Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву*, год. 8. бр. 1 (2017), 19–41, коауторски рад са Димитријем Ђеранићем, други аутор, **R53**;

Аутори у раду говоре о специфичном решењу Закона о наслеђивању Републике Српске у погледу наслеђивања ауторских имовинских права. Ради се о ограничењу круга законских наследника на дете, брачног супружника и родитеље, а у одсуству наведених лица, као наследник се појављује држава. Указано је на пропусте законодавца, техничке и логичке природе, као и на неусклађеност одредаба Закона о наслеђивању са одредбама Закона о ауторском и сродним правима. Ограничењем круга законских наследника одступа се од основних начела наследног права, начела универзалности наслеђивања и начела равноправности у наслеђивању, која проистичу из уставних начела равноправности грађана и једнакости пред законом. Анализирајући наведено законско решење кроз призму основних циљева наследног права, заштите породице и приватне својине, показано је да предвиђено ограничење круга законских наследника нема правно ни друштвено утемељење. Посебна пажња посвећена је проблему тумачења спорних одредаба о кругу законских наследника, нарочито узимајући у обзир грађанско сродство. Закључак аутора је да у праву Републике Српске нема места за посебна правила наслеђивања ауторских права, те предлажу да се спорна одредба брише из Закона о наслеђивању.

16. „Ограничења ауторског права и сродних права у сврху наставе и истраживања“, *Зборник сажетака, Међународна научна конференција „Одговорност у правном и друштвеном контексту“*, Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2020, 143–144, **R34**;

У саопштењу са међународног научног скупа које је штампано у изводу у зборнику сажетака са научног скупа, а које је усмено саопштено, аутор говори о ограничењима ауторског права и сродних права у сврху наставе и истраживања. Ограничења су неопходна због успостављања равнотеже између интереса носилаца права и интереса осталих лица заинтересованих за коришћење заштићеног дела. У извесним ситуацијама постоји јавни интерес који налаже одступање од искључивих овлашћења носиоца права. Монополска природа права интелектуалне својине не сме бити препрека ширењу знања и истраживања у области науке. Иако се ограничења ауторског и сродних права све чешће третирају као права корисника, наше право не признаје посебна права корисника, већ ограничења третира као облике допуштеног коришћења заштићеног предмета, које искључује одговорност за евентуалну повреду права. Предмет анализе су ограничења ауторског и сродних права у сврху наставе и истраживања, нарочито с обзиром на могућности које пружа дигитално окружење. Посебно су анализирана ограничења предвиђена Директивом ЕУ о ауторском и сродним правима на јединственом дигиталном тржишту.

17. „Правна заштита интелектуалних творевина створених у радном односу“,

Зборник сажетака са међународног Научног скупа поводом Дана Правног факултета „Право и вриједности“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2018, 54, R34;

У саопштењу са међународног научног скупа које је штампано у изводу у зборнику сажетака са научног скупа, а које је усмено саопштено, аутор говори о правној заштити интелектуалних творевина створених у радном односу. Интелектуално стваралаштво почива на креативности, знању и умећу појединца, али је за већину творевина неопходно обезбедити одговарајуће предуслове и подршку друштвене заједнице. Један од могућих модела обезбеђења неопходних услова је стварање под окриљем истраживачких и научних институција, привредних субјеката, односно стварање у радном односу. Поред несумњивог доприноса непосредног ствараоца интелектуалног добра као запосленог, неопходно је узети у обзир и допринос послодавца. Правни статус творевина насталих у радном односу сложен је због сукоба основних принципа права интелектуалне својине и радног права у погледу присвајања резултата рада. Потреба за постизањем компромиса између различитих интереса запосленог и послодавца довела је до успостављања посебног правног режима за интелектуалне творевине створене у радном односу. У развијеним државама постоје чак посебни закони који регулишу питање правне заштите творевина створених у радном односу, док је у Босни и Херцеговини то питање углавном препуштено општим актима послодавца и уговору о раду.

³ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

⁴ Навести све претходне изборе у звања.

⁵ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА**Образовна делатност пре последњег избора**

1. Виши асистент на ужој научној области Ауторско право и право индустријске својине на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, од 2008. до 2017. године;
2. Асистент на ужој научној области Ауторско право и право индустријске својине на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, од 2007. до 2008. године. У звању асистента и вишег асистента изводила вежбе на предметима Право интелектуалне својине, Ауторско право и право индустријске својине, Грађанско процесно право, Стварно право, Увод у грађанско право, Право привредних друштава, Пословно право (Уговори у привреди и хартије од вриједности), Привредно право, Римско право.

Образовна делатност после последњег избора

Навести све активности (уџбеници и друге образовне публикације, предмети на којима је кандидат ангажован, гостујућа настава, менторство⁶)

1. Доцент на ужој научној области Ауторско право и право индустријске својине, ужа област образовања Грађанско и грађанско процесно право (предмети: Право интелектуалне својине) на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву од 2017. године до данас. Држи наставу из предмета Право интелектуалне својине на првом циклусу и Право интелектуалне својине и информационо друштво на другом циклусу студија. Држала вежбе из предмета Грађанско процесно право и Стварно право;
2. На Правном факултету Универзитета у Бањој Луци ангажована као одговорни наставник на основу уговора о допунском раду од летњег семестра 2017/2018. године. Држи наставу из предмета Право интелектуалне својине на првом циклусу, Заштита интелектуалне својине у међународном праву, Патентно право на другом циклусу, као и Право индустријске својине и Међународно право интелектуалне својине на трећем циклусу студија;
3. Кандидаткиња је коаутор једног универзитетског уџбеника „Правни послови грађанског права“, који је одлуком Сената Универзитета у Источном Сарајеву број 01-С-13-XXVII/22 од 28.01.2022. године, објављен као универзитетско издање (Станка Стјепановић, Бранко Мораит, Свјетлана Ивановић, Богдана Стјепановић, „Правни послови грађанског права“, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале 2022, стр. 129–171, ISBN 978-99938-57-63-1;

Менторство и чланство у комисијама за одбрану докторског, магистарског и мастер рада:

1. Била је члан Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата Вукашина Петровића, под називом „Монопол и конкуренција у систему колективног остваривања ауторског и сродних права“, која је одбрањена на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу

- 27.10.2021. године (Одлука бр. IV-02-561/22 од 14.07.2021. год.);
2. Била је члан Комисије за оцену и одбрану мастер рада кандидаткиње Сање Петковић, под називом „Злоупотреба права код закључивања уговора о доживотном издржавању“, који је одбрањен на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву 6.06.2022. године (Одлука бр. 582/22 од 15.04.2022. год.);
 3. Била је члан Комисије за оцену и одбрану мастер рада кандидаткиње Јоване Лонтош, под називом „Право конкуренције Европске уније“, који је одбрањен на Факултету пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву 28.03.2022. године (Одлука бр. 762-02/21 од 15.12.2021. год.);
 4. Била је члан Комисије за оцену и одбрану мастер рада кандидаткиње Милкице Петровић, под називом „Заштита дјетета од штетних информација за његово здравље и развој“, који је одбрањен на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву 21.02.2022. године (Одлука бр. 2163/21 од 21.12.2021. год.);
 5. Била је члан Комисије за оцену и одбрану мастер рада кандидаткиње Симоне Глишић, под називом „Једнострана изјава воље“, који је одбрањен на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву 21.02.2022. године (Одлука бр. 2164/21 од 21.12.2021. год.);
 6. Била је члан Комисије за оцену и одбрану мастер рада кандидаткиње Иване Лазич, под називом „Непостојећи правни послови“, који је одбрањен на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву 5.10.2020. године (Одлука бр. 1304/20 од 09.09.2020. год.);
 7. Била је члан Комисије за оцену и одбрану мастер рада кандидата Стефана Милићевића, под називом „Новчана накнада нематеријалне штете за привредна друштва“, који је одбрањен на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву 8.07.2017. године (Одлука бр. 1156/17 од 15.06.2017. год.).

Резултати анкете⁷

На основу Потврде о резултатима анкетања у оквиру студентског вредновања квалитета студија Универзитета у Источном Сарајеву, констатујемо да је кандидаткиња оцењена следећим оценама:

- Академска 2020/2021. година – летњи семестар:
Право интелектуалне својине, просечна оцена 5
- Академска 2018/2019. година – летњи семестар:
Право интелектуалне својине, просечна оцена 4,66
- Академска 2017/2018. година – летњи семестар:
Право интелектуалне својине, просечна оцена 4,87
- Академска 2016/2017. година – летњи семестар:
Право интелектуалне својине, просечна оцена 4,86
- Академска 2016/2017. година – зимски семестар:
Грађанско процесно право, просечна оцена 4,74

Информација о одржаном приступном предавању⁸

С обзиром на то да је кандидаткиња др Свјетлана Ивановић изводила наставу на високошколској установи од 2007. године до данас, у звању асистента, вишег асистента и доцента, приступно предавање није потребно.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Навести учешће у НИ пројектима (одобрени и завршени: назив НИ пројекта са ознаком, период реализације, да ли је кандидат руководилац или учесник).
Остале стручне дјелатности.

Учешће на научним и стручним скуповима:

- Workshop on Intellectual Property Rights, Institute for Comparative Law and Legal Theory, Szeged, одржан 9-10. априла 2022. године у Сегедину, Мађарска, реферат "Digitisation of Cultural Heritage – Access to Out-of-Commerce Works";
- X Научни скуп поводом Дана Правног факултета „Противрјечја савременог права“, међународни научни скуп одржан 30. октобра 2021. године на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, реферат „Слобода изражавања и ауторско право“;
- Међународна научна конференција „Право и дигитализација“, одржана 23. априла 2021. године, Правни факултет Универзитета у Нишу, реферат „Ауторско право и претраживање текста и података“;
- XXIX Сусрет правника у привреди Србије, Удружење правника у привреди Србије, одржан 27. новембар 2020. године, реферат „Коришћење туђег ауторског дјела - између слободе изражавања и повреде ауторског и сродних права“;
- IX Научни скуп поводом Дана Правног факултета „Изазови правном систему“, међународни научни скуп одржан 24. октобра 2020. године на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, реферат „Ауторскоправни аспекти наставе на даљину“;
- Међународна научна конференција „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, одржана 18. септембра 2020. године, Правни факултет Универзитета у Нишу, реферат „Ограничења ауторског права и сродних права у сврху наставе и истраживања“;
- Конференција „Интелектуална својина и интернет“, одржана 4. септембра 2020. године, Правни факултет Универзитета у Београду и Фондација РНИДС, реферат „Осврт на нови режим одговорности интернет посредника за повреду ауторског права у праву Европске уније“;
- Међународни научни скуп од посебног значаја - Трансформативне технологије: правни и етички изазови XXI вијека, Бања Лука, одржан 7. и 8. фебруара 2020. године, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Центар за биоетичке студије, УНЕСКО-ва Катедра за биоетику, Бања Лука, International Scientific Conference of Special Importance, Transformative Technologies: Legal and Ethical Challenges of the 21st Century, реферат „Artificial Intelligence and Copyright“;
- VIII Научни скуп поводом Дана Правног факултета „Право, традиција и промјене“, категорисан као међународни научни скуп прве категорије, одржан 26. октобра 2019. године на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, реферат „Права издавача у дигиталном окружењу“;
- XXVIII Сусрет правника у привреди „Привреда и привредна друштва“, одржан 27-29. маја 2019. године, Удружење правника у привреди Србије, Златибор, реферат „Тужба за оспоравање жига“;
- Научни скуп поводом Дана Правног факултета „Право и вриједности“, одржан 26. октобра 2018. године на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, реферат „Правна заштита интелектуалних творевина створених у

радном односу“;

- Конференција „Интелектуална својина и интернет“, одржана 11. јуна 2018. године, Правни факултет Универзитета у Београду и Фондација РНИДС, Правни факултет, Београд, реферат „Ауторскоправни аспекти дигитализације културне баштине“;
- Међународна научна конференција „Право пред изазовима савременог доба“, одржана 13-14. април 2018. године, Правни факултет Ниш, реферат „Новине у концепту одговорности посредника за повреду ауторског и сродних права на интернету“;
- XXVI Сусрет правника у привреди „Привреда и судска и арбитражна пракса“, одржан 22-24. маја 2017. године, Удружење правника у привреди, Златибор, реферат „Улога посредника у заштити субјективних права интелектуалне својине у дигиталном окружењу“;
- Међународна научна конференција „Глобализација и право“, одржана 21-22. априла 2017. године, Правни факултет Ниш, реферат „Казнена накнада штете у праву интелектуалне својине“.

Рецензије:

- Била је рецензент научне монографије републичког значаја „Уговор о лиценци као основ за промет права индустријске својине у међународној трговини“, аутора др Јелене Дамјановић, Бијељина 2020;
- Била је рецензент радова објављених у часопису *Зборник радова Правног факултета у Нишу*, 2021;
- Била је рецензент радова објављених у *Balkan Yearbook of European and International Law*, Springer, 2021;
- Била је рецензент радова објављених у *Зборнику радова „Изазови правном систему“*, Научни скуп поводом Дана Правног факултета категорисан као Међународни научни скуп прве категорије, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Међународни савез правника Москва, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу Београд, Институт за криминолошка и социолошка истраживања Београд, Источно Сарајево, 2021;
- Била је рецензент радова објављених у *Зборнику радова Међународног научног скупа од посебног значаја „Трансформативне технологије: правни и етички изазови XXI вијека“ / International Scientific Conference of Special Importance: “Transformative Technologies: Legal and Ethical Challenges of the 21st Century”*, *Conference Proceedings*, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Центар за биоетичке студије и УНЕСКО-ва Катедра за биоетику (Европска секција), Бања Лука, 2020;
- Била је рецензент сажетака објављених у *Зборнику сажетака Међународне научне конференције „Правна традиција и нови правни изазови“*, Правни факултет Нови Сад, 2020;
- Била је рецензент радова објављених у часописима *Српска правна мисао* и *Годишњак Правног факултета у Бањој Луци*, Правни факултет Бања Лука, 2019.

Остале стручне делатности:

- Била је члан Организационог одбора Научног скупа поводом Дана Правног

факултета Универзитета у Источном Сарајеву 2018., 2021. и 2022. године.

- Била је члан Тима за промоцију Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву.
- Била је члан радних група за израду нацрта законâ из области права интелектуалне својине.
- Била је члан Савета за ауторско право и сродна права, саветодавно-координационог органа Института за интелектуалну својину Босне и Херцеговине.

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁹

Након што је констатовала да је једина пристигла пријава на Конкурс уредна, потпуна и благовремена, Комисија је интервју заказала за петак, 30.09.2022. године. С обзиром на то да акти Универзитета допуштају да се интервју обави пред два члана комисије, у случају спречености једног члана комисије, интервјуу су присуствовали проф. др Зоран Миладиновић, члан Комисије и проф. др Стефан Шокић, члан Комисије. Председник Комисије, проф. др Слободан Марковић из оправданих разлога није био у могућности да присуствује интервјуу. Интервјуу је приступио једини пријављени кандидат др Свјетлана Ивановић. Чланови Комисије разговарали су са кандидаткињом о њеном досадашњем научном и наставном раду, даљим плановима и интересовањима. Кандидаткиња је навела да је професионално везана за Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву од 2007. године, када је бирана у звање асистента на ужу научну област Ауторско право и право индустријске својине. Након успешно обављеног интервјуа и прегледане приложене документације, Комисија је једногласно донела закључно мишљење.

⁶ Уколико постоје менторства (магистарски/мастер рад или докторска дисертација) навести име и презиме кандидата, факултет, ужу научну област рада.

⁷ Као доказ о резултатима студентске анкете кандидат прилаже сопствене оцјене штампане из базе.

⁸ Кандидат за избор у научно-наставно или умјетничко-наставно звање, који није раније изводио наставу на високошколској установи, дужан је да, пред комисијом коју формира вијеће чланице Универзитета, одржи предавање из области за коју се бира.

⁹ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумијева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа).

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ**Први и једини кандидат др Свјетлана Ивановић**

На кандидата се примењују минимални услови за избор у звање из Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20). Кандидаткиња је у пријави на конкурс изричито навела да је у време ступања на снагу Правилника о условима за избор у научно-наставна, уметничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске“ број 2/22), провела више од једне половине изборног периода у звању доцента, те да жели да користи право које предвиђа члан 138, ст. 2 Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ број 67/20) и да буде бирана по условима који су важили до ступања на снагу важећег Закона о високом образовању.¹⁰

Минимални услови за избор у звање ¹¹	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
Један изборни период у звању доцента	Испуњава	Сенат Универзитета у Источном Сарајеву, одлука бр. 01-С-98-XXV/17 од 23.02.2017. године, избор у звање доцента
Најмање пет (5) научних радова из области за коју се бира, објављених у научним часописима и зборницима са рецензијом након избора у звање доцента	Испуњава	Три (3) рада R33, из уже научне области Три (3) рада R44, из уже научне области Пет (5) радова R51, из уже научне области Један (1) рад R52, из уже научне области Један (1) рад R53, из уже научне области Два (2) рада R34, из уже научне области
Објављена књига (научна књига, монографија или универзитетски уџбеник) или патент, односно оригинални метод у одговарајућој научној области, признат као заштићена интелектуална својина, након избора у звање доцента	Испуњава	Научна монографија Грађанскоправна заштита субјективних права интелектуалне својине , Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2022 ISBN 978-99938-57-64-8 УДК 347.77/.78 COBISS.RS-ID 136538625 Универзитетски уџбеник (коауторски, трећи аутор) Правни послови грађанског права , Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале 2022 ISBN 978-99938-57-63-1 УДК 347.132.6 COBISS.RS-ID 135226113

Кандидат је био члан комисије за одбрану магистарског или докторског рада, или има менторство кандидата за степен другог циклуса	Испуњава	Била је члан Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата Вукашина Петровића, под називом „Монопол и конкуренција у систему колективног остваривања ауторског и сродних права, одбрањена на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу 27.10.2021. године Одлука бр. IV-02-561/22 од 14.07.2021. године
Вредновање наставничких способности у оквиру система квалитета универзитета	Испуњава	У периоду од последњег избора у звање до данас, кандидаткиња је остварила позитивне резултате на студентским анкетама. Просечна оцена добијена на основу збира просечних оцена кандидаткиње постигнутих на студентској анкети износи 4,83.
<p>На објављени Конкурс за избор наставника у звање ванредног професора или доцента за ужу научну област Ауторско право и право индустријске својине, благовремено се пријавио један кандидат, др Свјетлана Ивановић, која је поднела уредну пријаву.</p> <p>Након анализе и оцене свеукупне научне и наставне активности кандидаткиње, а у складу са одредбама Закона о високом образовању Републике Српске и Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија је проучила правни основ за избор кандидаткиње у звање ванредног професора или доцента за ужу научну област Ауторско право и право индустријске својине, те подноси овај извештај.</p> <p>С обзиром на то да према условима предвиђеним Конкурсом, кандидаткиња испуњава услове да се примени члан 138, став 2 Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 67/20), те да се примењују услови за избор у звање који су важили до ступања на снагу важећег закона, Комисија констатује да кандидаткиња др Свјетлана Ивановић испуњава све законске услове за избор у звање ванредног професора прописане чланом 77 Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19, 40/20), чл. 176 и 216 Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чл. 5, 6 и 38 Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву.</p> <p>Кандидаткиња др Свјетлана Ивановић у звању доцента држала је наставу на првом и другом циклусу студија на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву од 2017. године па до данас. Осим тога, од 2018. године ангажована је као одговорни наставник на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци и изводи наставу на првом, другом и трећем циклусу студија. Оцене и позитивни коментари са анонимних студентских анкета указују на задовољство студената одржаном наставом.</p> <p>Др Свјетлана Ивановић аутор је укупно 24 рада. Након избора у звање доцента из 2017. године, кандидаткиња је аутор једне научне монографије, коаутор једног универзитетског уџбеника, тринаест научних радова штампаних у целини и два</p>		

рада штампана у изводу. Кандидаткиња је 2022. године објавила научну монографију из уже научне области Ауторско право и право индустријске својине, коефицијента компетентности R41. Исте године, објавила је и коауторски универзитетски уџбеник као трећи коаутор, коефицијента компетентности R41. Преосталих 15 радова објављених у последњих пет година су из уже научне области Ауторско право и право индустријске својине. Ти радови објављени су у научним часописима и зборницима са рецензијом, коефицијента компетентности R33, R44, R51, R52, R53 и R34.

Кандидаткиња је била члан комисије за оцену и одбрану једне докторске дисертације. Осим тога, кандидаткиња је још шест пута била члан комисије за оцену и одбрану мастер радова на факултетима Универзитета у Источном Сарајеву. Кандидаткиња је била учесник двадесетак научних и стручних скупова у земљи и иностранству.

На основу увида у целокупну научноистраживачку, образовну и стручну активност, мишљења смо да је др Свјетлана Ивановић, доцент на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, у свом досадашњем раду постигла запажене научне, педагошке и стручне резултате, који су неопходни за избор у више звање.

Стога, Комисија са задовољством предлаже Научно-наставном већу Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву да усвоји овај извештај и предложи Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да

Др Свјетлану Ивановић изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Ауторско право и право индустријске својине.

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. _____, председник
Др Слободан Марковић, редовни професор, ужа научна област Грађанскоправна, Правни факултет Универзитета у Београду
2. _____, члан
Др Зоран Миладиновић, редовни професор, ужа научна област Привредноправна, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу
3. _____, члан
Др Стефан Шокињов, редовни професор, ужа научна област Привредноправна, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу

Место: Београд / Крагујевац

Датум: 3.10.2022. године

¹⁰ Навести „Закон о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20)“ или „Закон о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20)“, у зависности да ли кандидат користи право на избор по условима који су важили прије ступања на снагу важећег Закона о високом образовању.

¹¹ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 81, 82, 83. и 90. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20) или на основу члана 77, 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 31/18, 26/19 и 40/20), односно на основу члана

37, 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са приједлогом о избору дужан је своје издвојено мишљење доставити у писаном облику који чини саставни дио овог извјештаја комисије.

ЧЛАН КОМИСИЈЕ:

1. _____